

Minister
Spraw Wewnętrznych
i Administracji

DP-WLM-0232-599/2017/AL

Warszawa, dnia 31.10.2017 r.

Pan
Jarosław Gowin

Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Szanowny Panie Premierze

W odpowiedzi na pismo nr DLP.ZLS.1201.24.2017 z dnia 18 września 2017 r. w sprawie projektu ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* oraz projektu ustawy – *Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* uprzejmie informuję, że zgłaszam następujące uwagi.

Odnosząc się do projektu *ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* zgłaszam następujące propozycje:

1. Użyte w art. 8 ust. 1, art. 341 ust. 2 pkt 6 i ust. 4 pkt 2, art. 342 ust. 2 i ust. 3 pkt 4, art. 348 ust. 2, art. 428 ust. 2 i art. 435 ust. 1 i 2 projektu określenie „związki wyznaniowe” proponuję zastąpić określeniem „inne związki wyznaniowe”. Przedmiotowa propozycja podyktowana jest tym, że *Konstytucja RP* w odniesieniu do wspólnot religijnych najczęściej posługuje się określeniem „kościół i inne związki wyznaniowe” (vide art. 25 ust. 1 i 3 oraz art. 191 ust. 1 pkt 5 *Konstytucji RP*). Także *ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1153) stanowi, że obywatele korzystając z wolności sumienia i wyznania mogą między innymi tworzyć wspólnoty religijne, definiowane jako kościoły i inne związki wyznaniowe (vide art. 2 pkt 1).

2. Zgodnie z art. 5 ust. 4 pkt 1 projektu minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki został zobowiązany do uregulowania w drodze rozporządzenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych w ramach dziedziny sztuki, mając na uwadze systematykę dziedzin i dyscyplin przyjętą przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). Wprowadzenie takiego rozwiązania może uniemożliwić rozszerzenie tych dyscyplin i dziedzin z uwzględnieniem specyfiki i dorobku naukowego uczelni. Systematyka dziedzin i dyscyplin przyjętą przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) nie w pełni jest dostosowana do specyfiki wszystkich krajów, w szczególności Polski. Systematyka ta nie uwzględnia nauk o bezpieczeństwie państwa, co wydaje się istotne. Przykładem takiej rozbieżności są prowadzone przez uczelnie (w szczególności wojskowe i służb państwowych) kierunki związane z szeroko rozumianym bezpieczeństwem państwa (bezpieczeństwo wewnętrzne, bezpieczeństwo narodowe, czy od kilkunastu lat propagowana interdyscyplinarna inżynieria bezpieczeństwa). Proponuję uzupełnić projekt przez wprowadzenie regulacji, na podstawie których będzie możliwe rozszerzanie systematyki dziedzin i dyscyplin o inne dyscypliny wynikające z dotychczasowego dorobku naukowego uczelni, co uniemożliwi jego bezpowrotne zaprzepaszczenie.

3. W art. 11 w ust. 1 pkt 2 projektu proponuję nadać następujące brzmienie: „2) prowadzenie kształcenia na studiach podyplomowych lub w innych formach, w tym kursach i szkoleniach;”. System kształcenia w uczelniach wojskowych i uczelniach służb państwowych jest dobrze usystematyzowany i w znacznej części ukierunkowany na podnoszenie kwalifikacji właściwej służby lub formacji. System ten budowany jest przede wszystkim w oparciu o kursy i szkolenia, gdyż taka forma znacznie lepiej wpisuje się w specyfikę pracy służb, inspekcji czy straży, niż np. studia podyplomowe. Wyraźne wyróżnienie kursów i szkoleń ze zbioru innych form kształcenia ma za zadanie podkreślenia ich rangi oraz wprost zaliczenia ich do zadań ustawowych uczelni.

4. W art. 19:

– w pkt 3 projektu wskazano, że do zadań rady uczelni należy sprawowanie nadzoru nad gospodarką finansową uczelni. Natomiast w projekcie nie ma przepisu, w którym byłoby doprecyzowane w jaki sposób rada uczelni będzie mogła wykonywać to zadanie. Proponuję uzupełnić projekt w tym zakresie np. poprzez wskazanie instrumentu do sprawowania nadzoru nad gospodarką finansową uczelni, ponieważ brak takich regulacji może mieć negatywny wpływ na skuteczną realizację zadań nadzorczych rady uczelni;

– w pkt 6 projektu wskazano, że do zadań rady uczelni należy wskazywanie kandydatów na rektora. Proponuję wprowadzić zastrzeżenie od tej zasady dla uczelni służb państwowych, zgodnie z którym rada uczelni nie wskazuje kandydatów na rektora uczelni służb państwowych.

5. W art. 20 w ust. 2 projektu proponuję wprowadzić zmiany doprecyzowujące, w których to zostanie wskazane, np. o jakie osoby spoza wspólnoty uczelni chodzi, z jakiego środowiska mogą się te osoby wywodzić i kogo mają reprezentować. Ponadto proponuję uzupełnić art. 20 projektu poprzez wprowadzenie wyjątku, zgodnie z którym w skład rady uczelni służb państwowych będzie wchodził przedstawiciel ministra nadzorującego uczelnie służb państwowych. Ponieważ minister nadzorujący uczelnie służb państwowych powinien mieć możliwość wyznaczenia do składu rady uczelni swoich przedstawicieli, co umożliwi ministrowi wpływ na wyznaczanie strategii uczelni i kierunków jej działania.

6. W związku z uwagą dotyczącą art. 20 projektu w art. 21 w ust. 3 projektu proponuję uzupełnić przepis poprzez wprowadzenie wyjątku dla przedstawicieli ministra nadzorującego uczelnie służb państwowych, zgodnie z którym członkami rady uczelni służb państwowych będą mogły być osoby zatrudnione w administracji rządowej oraz funkcjonariusze służb podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

7. W art. 29 ust. 2 projektu proponuję wprowadzić zmiany polegające na doprecyzowaniu tego przepisu przez zastąpienie wyrazów: „albo radę uczelni” wyrazami: „albo radę uczelni w pełnym składzie”, ponieważ nie jest jasnym, czy wniosek o odwołanie rektora składa rada uczelni w pełnym składzie.

8. Art. 40 projektu należy doprecyzować, ponieważ daje ten przepis pełną swobodę ministrowi do spraw szkolnictwa wyższego do podejmowania decyzji w sprawie włączenia do uczelni publicznej innej uczelni publicznej, instytutu badawczego lub instytutu PAN. Ta decyzja nie jest uzależniona od wystąpienia jakichkolwiek przesłanek, zaś stanowisko właściwego ministra nadzorującego ma być tylko niewiążąca opinią. W celu zapewnienia stabilności działania i realizacji przypisanych funkcji, zasadnym jest wprowadzenie przesłanek, których zaistnienie uprawniać będzie ministra do takich decyzji, jak i przyznanie ministrowi nadzorującemu uczelnię uprawnienia do wydawania wiążącej opinii.

9. W art. 45 w ust. 1 w pkt 4 projektu proponuję zamiast wyrazów: „uczelni publicznej” wpisać wyrazy: „uczelni niepublicznej”, ponieważ przepis ten dotyczy uczelni niepublicznej.

10. W art. 61 w ust. 1 w pkt 5 projektu budzi wątpliwości wskazana przyczyna cofnięcia pozwolenia na utworzenie kierunku studiów sytuacja, gdy kształcenie przestaje odpowiadać lokalnym albo regionalnym potrzebom społeczno-gospodarczym. Proponuję rozważyć zasadność i celowość tej przyczyny, ponieważ obecnie uczelnie kształcą studentów zarówno z całego kraju, ale też z zagranicy i nie ograniczają się do regionu na terenie którego mają siedziby.

11. W art. 76 w ust. 2 projektu zawarto regulację, zgodnie z którą odmowa przyjęcia na studia następuje w drodze decyzji administracyjnej. Praktyką na uczelniach jest wydawanie decyzji administracyjnych, także w sprawie przyjęcia na studia. Powstaje wątpliwość, czy przyjęcie na studia wymaga wydania decyzji? To samo dotyczy studiów doktoranckich tj. art. 195 ust. 5 projektu. Proponuję uzupełnić projekt w tym zakresie i nadać art. 76 ust. 2 projektu brzmienie: „2. Przyjęcie i odmowa przyjęcia na studia następuje w drodze decyzji administracyjnej.” i art. 195 ust. 5 projektu brzmienie: „5. Przyjęcie i odmowa przyjęcia do szkoły doktorskiej następuje w drodze decyzji administracyjnej.”.

12. Art. 80 ust. 3 projektu budzi wątpliwości z uwagi na to, że nie jest jasnym, czy ponowna uchwała senatu w sprawie przyjęcia regulaminu studiów musi być podjęta na co najmniej 5 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego (vide art. 80 ust. 2 projektu), proponuję doprecyzować przepis w tym zakresie.

13. W art. 83 projektu proponuję dodać jednostkę redakcyjną w brzmieniu:

„Absolwentom studiów:

1) pierwszego stopnia nadaje się tytuł zawodowy inżynier pożarnictwa – strażakom Państwowej Straży Pożarnej po uzyskaniu efektów kształcenia określonych dla kwalifikacji pierwszego stopnia na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego w Szkole Głównej Służby Pożarniczej na studiach prowadzonych dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej;

2) drugiego stopnia nadaje się tytuł zawodowy magister inżynier pożarnictwa – inżynierom pożarnictwa po uzyskaniu efektów kształcenia określonych dla kwalifikacji drugiego stopnia na kierunku inżynieria bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego w Szkole Głównej Służby Pożarniczej.”.

Skutkiem wprowadzenia art. 83 ust. 1 projektu będzie uchylene *rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie tytułów zawodowych nadawanych absolwentom studiów, warunków wydawania oraz niezbędnych elementów dyplomów ukończenia studiów i świadectw ukończenia studiów podyplomowych oraz wzoru suplementu do dyplomu* (Dz. U. poz. 279), a w konsekwencji nie będzie możliwe użycie tytułu zawodowego. Pozostawienie tego przepisu bez ww. propozycji nie pozwoli na nadawanie powyższych tytułów zawodowych strażakom Państwowej Straży Pożarnej i w konsekwencji powstanie konieczność wprowadzenia zmian organizacyjnych w Państwowej Straży Pożarnej i jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz wprowadzenia zmian o charakterze legislacyjnym w sprawach uznawania kwalifikacji. W związku z utrzymaniem w *projekcie ustawy – Przepisy wprowadzającej ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* tytułów inżynier pożarnictwa oraz magister inżynier pożarnictwa wydaje się, iż zmiana zaproponowana w art. 83 ust. 1 projektu wymaga doprecyzowania, żeby zrealizowała zamiar projektodawcy.

14. W art. 116 w ust. 1 projektu proponuję dodać pkt 5 w brzmieniu:

„5) niepodpisania umowy w sprawie odpłatności za studia.”.

Proponowany art. 116 nie wymienia w katalogu przyczyn skreślenia studenta przypadku niepodpisania przez niego umowy w sprawie odpłatności za studia, a także brak jest regulacji odrębnych w zakresie przyczyn skreślenia, mających zastosowanie dla funkcjonariuszy służb państwowych w służbie kandydackiej. W przypadku uczelni służb państwowych, odrębną przyczyną skreślenia dla tej grupy powinno być zwolnienie ze służby kandydackiej, gdyż kandydat zwolniony ze służby nie może kontynuować studiów przeznaczonych dla strażaków w służbie kandydackiej. Przepis mówiący o takim przypadku, mógłby zostać umieszczony w Dziale XIII Przepisy szczególne.

15. Odnosząc się do art. 135 projektu należy rozważyć zasadność wprowadzenie przepisu wskazującego, że od oceny okresowej nie przysługuje odwołanie do sądu, z uwagi na brak jasności w tym względzie i różne orzecznictwo sądowe.

16. W art. 148 projektu proponuję dodać jednostkę redakcyjną w brzmieniu: „Wynagrodzenie rektora uczelni służb państwowych określone jest w odrębnych przepisach.”, ponieważ wynagrodzenie rektora w uczelniach służb państwowych jest opisane w przepisach pragmatycznych, np. w przypadku Szkoły Głównej Służby Pożarniczej – w przepisach dotyczących Państwowej Straży Pożarnej.

17. W art. 220 ust. 1 projektu wskazano, że od decyzji o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej (RDN), po czym określono, że po rozpatrzeniu odwołania RDN utrzymuje uchwałę. W obydwu miejscach powinna być mowa o uchwale.

18. Art. 310 ust. 3 pkt 2 projektu wskazuje, że nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie roku od dnia ukończenia studiów albo skreślenia z listy studentów. Powstaje wątpliwość, czy postępowanie wyjaśniające i dyscyplinarne może się toczyć wobec osoby niebędącej już studentem, czy może być wobec takiej osoby wymierzona kara, o ile nastąpi to w terminie do upływu roku od ukończenia studiów? Przy czym należy zauważyć, że istotą odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów jest stosowanie jej do osób mających status studenta.

19. W art. 321 ust. 2 projektu wprowadzono katalog cudzoziemców, którzy mogą być zwolnieni z opłat pobieranych przez uczelnie. Niewątpliwie przepis ten jest wzorowany na obowiązującym art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.), który jednak pełni inną funkcję, tj. określa kategorie cudzoziemców, którzy na zasadach obowiązujących obywateli polskich mogą podejmować i odbywać kształcenie oraz uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych. W nawiązaniu do powyższego należy jedynie zasygnalizować, że projektowany art. 321, jak również żaden z przepisów ogólnych, czy szczegółowych Działu VII projektu, nie definiują pojęcia „członek rodziny”, którym się posługuje ust. 2 pkt 1, 7 i 8. Zasadne wydaje się zatem rozważenie wprowadzenia do projektu stosownej definicji. W przypadku ww. pkt 1 i 7 proponuję, aby wzorem art. 43 ust. 6 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, sięgnąć do definicji przewidzianej w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900). Wydaje się również, że istotą zakresu podmiotowego, w obu przypadkach było to, aby ze zwolnienia z opłat korzystali cudzoziemcy, którzy mogą korzystać ze swobody przepływu osób, tj. jako obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub jako członkowie rodzin obywateli tych państw, którzy jednakowoż – z uwagi na pochodny charakter ich uprawnień – z nimi przebywają lub do nich dołączają. W konsekwencji należy poddać pod rozagę projektodawcy połączenie pkt 1 i 7 w jeden punkt, który

obejmie obywateli ww. państw (UE, EFTA i Szwajcaria) oraz członków ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, z dodatkowym zastrzeżeniem warunku, zamieszkania przez wszystkich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku członków rodziny obywateli polskich sytuacja jest nieco bardziej złożona, gdyż w przepisach regulujących wjazd, pobyt i wyjazd cudzoziemców z terytorium Polski, pojęcie „członka rodziny” w odniesieniu do obywatela polskiego nie zostało zdefiniowane w sposób pozytywny. Przykładowo, art. 160 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990, z późn. zm.) odwołuje się do pojęcia członka rodziny „innego niż ten, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, (...) pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin”, a zatem w sposób negatywny. W powyższej sytuacji można zasygnalizować, ażeby zamiast pojęcia członka rodziny w art. 321 ust. 2 pkt 8 projektu użyć określeń wprost wskazujących na relacje rodzinne w odniesieniu do obywatela polskiego przykładowo: „cudzoziemca będącego małżonkiem, wstępnym lub zstępnym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli mieszka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”, określając zakres podmiotowy w sposób zależny od celu, jaki chce się osiągnąć poprzez regulację o zwolnieniach z opłat pobieranych przez uczelnie.

20. W art. 432 ust. 3 i 4 projektu proponuję nadać brzmienie:

„ 3. Rektor uczelni służb państwowych, o którym mowa w ust. 1, oraz jego zastępca, o którym mowa w ust. 4, są nauczycielami akademickim. W decyzji o wyznaczeniu minister właściwy do spraw wewnętrznych określa przyporządkowanie do jednej z grup, o których mowa w art. 121, oraz do jednego ze stanowisk, o których mowa w art. 123 ust. 1 lub określonych na podstawie art. 123 ust. 3 pkt 1. Przepisy art. 123 ust. 2 i art. 443 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek rektora, wyznacza spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej zastępcę rektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby.”.

W projekcie zawarto regulację, zgodnie z którą minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek rektora, wyznacza spośród funkcjonariuszy właściwej służby państwowej osobę pełniącą w uczelni służb państwowych funkcję kierowniczą do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby (art. 432 ust. 3 projektu). Takie brzmienie sugeruje, że osoby będące zastępcami rektora uczelni służb państwowych (np. w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie – Zastępca Komendanta – Prorektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie) mają sprawować funkcję, co wprowadza w błąd. Do realizacji zadań uczelni służb państwowych jako jednostki organizacyjnej właściwej służby powinna zostać wyznaczona osoba na takie właśnie stanowisko, co w chwili obecnej znajduje odzwierciedlenie np. w przepisach wykonawczych do ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.), tj. rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe (Dz. U. z 2007 r. poz. 857) wydanego na podstawie art. 34 ust. 4 pkt 1. W przedmiotowym rozporządzeniu zostały określone wymagania w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych, oraz warunki mianowania na wyższe stanowiska służbowe, uwzględniając zakres wykonywanych przez nich zadań. Wśród tych stanowisk znajduje się stanowisko zastępcy komendanta – prorektora w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji nie posługuje się pojęciem funkcji kierowniczej, zarządzanie jednostką Policji sprawowane jest

przez osoby na stanowiskach kierowniczych. Należy nie negować powołania na stanowisko zastępcy komendanta – prorektora w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie przy pozostawieniu art. 432 ust. 3 projektu, jednak należy zwrócić uwagę na pewną niespójność w zakresie używanej terminologii, która może wprowadzać w błąd. Ma to tym większe znaczenie biorąc pod uwagę, że projekt posługuje się pojęciem funkcji kierowniczej dla określenia wykonywania praw i obowiązków niepowiązanych w żaden sposób ze stanowiskiem, odmiennie zatem niż w przypadku stanowiska zastępcy komendanta – prorektora w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie dla którego projektowana ustawa nie powinna posługiwać się takim pojęciem. Osoba na tym stanowisku odpowiada za sferę funkcjonowania uczelni jako jednostki Policji i wszechstronna wiedza praktyczna funkcjonariuszy Policji pełniących służbę w jednostkach terenowych jest niezwykle istotnym atutem w pełnieniu służby na stanowisku zastępcy komendanta – prorektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Ponadto nie jest wykluczone, że Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie zaczęnie funkcjonować również jako odwód dla działań policyjnych i w tym względzie wiedza praktyczna funkcjonariusza na stanowisku zastępcy komendanta – prorektora, zdobyta przez lata służby w jednostkach terenowych, jest niewątpliwie zaletą, która winna mieć znaczenie przy wyznaczeniu na to właśnie stanowisko. Rektor uczelni służb państwowych oraz jego zastępca właściwy do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby powinni być oczywiście zaliczani do grona nauczycieli akademickich, jednak wprowadzenie zasady, że wyznaczenie zastępcy rektora następuje spośród nauczycieli akademickich uczelni nie znajduje uzasadnienia. Ponadto proponuję w art. 432 projektu dodać ust. 5 w brzmieniu: „5. Rektora uczelni służb państwowych i osobę, o której mowa w ust. 4, może odwołać minister właściwy do spraw wewnętrznych.”.

21. W art. 433 projektu wprowadzono wyrażenie „komendant uczelni”, które nie jest zdefiniowane przez *ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.), dlatego też artykuł powinien brzmieć: „Rektor uczelni wojskowej jest jednocześnie komendantem uczelni w rozumieniu przepisów o służbie wojskowej.”.

22. W art. 437 ust. 5 projektu proponuję nadać brzmienie:

„5. W uczelni służb państwowych do liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych, o której mowa w art. 66 ust. 2, nie wlicza się strażaków w służbie stałej skierowanych na te studia przez właściwego przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-3, 5, 6 i 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.) oraz policjantów w służbie stałej skierowanych na te studia przez właściwego przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.)”

Proponowana zmiana ma zatem na celu wprowadzenie zapisu, iż do liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych nie wlicza się policjantów w służbie stałej skierowanych na te studia przez właściwego przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 *ustawy z dnia 6 kwietnia o Policji*. W chwili obecnej zasada dotycząca niewliczania określonych osób do liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych dotyczy jedynie określonej w tym przepisie kategorii strażaków. Zapis taki jest niewątpliwie korzystny dla Szkoły Głównej Służby Pożarniczej i zasadnym jest, aby z takiej samej możliwości mogła także skorzystać Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie.

23. Proponuję również w art. 440 projektu dotychczasową treść oznaczyć jako ust. 1 i dodać ust. 2 w brzmieniu: „2. Studenta będącego funkcjonariuszem służb państwowych w służbie kandydackiej skreśla się z listy studentów także w przypadku zwolnienia ze służby kandydackiej.”.

Zwolnienie ze służby kandydackiej, w szczególności ze względu na orzeczenie przez komisję lekarską niezdolności do służby lub stwierdzenie w opinii służbowej nieprzydatności do służby, nie daje podstaw do skreślenia z listy studentów. Kandydat zwolniony ze służby nie może kontynuować studiów

przeznaczonych dla strażaków w służbie kandydackiej. Dlatego należy określić dla uczelni służb państwowych bezpośrednio, że zwolnienie ze służby stanowi przesłankę do skreślenia z listy studentów.

24. W art. 443 ust. 2 i 5 projektu proponuję nadać brzmienie: „2. W uczelni służb państwowych funkcjonariusza mianuje się na stanowisko nauczyciela akademickiego na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotyczących tych służb oraz ust. 5 i art. 123 ust. 2 i 3.”;

„5. W uczelniach służb państwowych na stanowisku profesora uczelni może być zatrudniona także osoba posiadająca stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała brygady.”.

Przepis powinien odnosić się wyłącznie do funkcjonariuszy pełniących służbę na stanowisku nauczycieli akademickich, jako ustalający wymogi kwalifikacyjne na tych stanowiskach. Ponadto proponuję, żeby w przepisie zostało użyte określenie „funkcjonariusza mianuje się” zamiast „funkcjonariusza wyznacza się”, ponieważ wyznaczenie jest właściwe tylko dla żołnierzy zawodowych. Policjantów i strażaków mianuje się na stanowiska, a nie wyznacza. Proponuję również dodać w projektowanym przepisie słowo „także”, ponieważ w przeciwnym razie w uczelniach służb państwowych na stanowisko profesora uczelni będzie można mianować wyłącznie funkcjonariuszy posiadających stopień we właściwej służbie państwowej odpowiadający co najmniej stopniowi generała brygady. Dzięki temu zabiegowi do uczelni służb państwowych będzie miała zastosowanie również ogólna regulacja przepisu art. 123 ust. 2 pkt 2 projektu. Odnosząc się do art. 443 ust. 5 projektu należy wskazać, że nie zgłaszano wcześniej potrzeby tak szczególnego uregulowania kwestii zatrudniania na stanowisku profesora uczelni służb państwowych.

25. Art. 447 projektu stanowiący o tym, że wynagrodzenie i inne świadczenia dla pracowników uczelni służb państwowych będących funkcjonariuszami służb państwowych określają przepisy właściwej dla tych służby nie wpisuje się w ustawową (kodeksową) definicję określenia „pracownika” i „wynagrodzenia”. Koncepcja legislacyjna w odniesieniu do funkcjonariuszy-nauczycieli akademickich powinna opierać się na założeniu, że treść stosunku służbowego i związane z nimi obowiązki i uprawnienia reguluje ustawa dotycząca danej służby. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz doktrynę należy stwierdzić, że np. stosunki służbowe funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej nie są stosunkami pracy a funkcjonariusze tej służby nie są pracownikami w rozumieniu art. 2 Kodeksu pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2009 r., sygn. akt I PK 218/08). Zatem funkcjonariusze służb państwowych nie są pracownikami i nie otrzymują wynagrodzenia. Nie można zatem używać sformułowania: wynagrodzenie i inne świadczenia dla pracowników będących funkcjonariuszami służb państwowych. Ustawą określającą świadczenia pieniężne przysługujące funkcjonariuszom służb mundurowych i żołnierzom zawodowym, w tym prawo do uposażenia, jest odpowiednia ustawa dotycząca tych służb. Proponuję zatem zrezygnować z regulacji zawartych w art. 447 projektu. Natomiast rozciągnięcie pewnych praw i obowiązków, które dotyczą pracowników-nauczycieli akademickich w projekcie powinno się odbyć przez wyraźną regulację o tym stanowiącą.

26. W art. 449 projektu proponuję dotychczasową treść oznaczyć jako ust. 2 i dodać ust. 1 w brzmieniu: „1. Funkcjonariusz pełniący służbę na stanowisku nauczyciela akademickiego w uczelni wojskowej, uczelni służb państwowych, uczelni artystycznej, uczelni medycznej i uczelni morskiej podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej i ocenie okresowej także na zasadach i w trybie określonych w ustawie.”. Przepis ustanawia dodatkowo odpowiedzialność dyscyplinarną i ocenę okresową w trybie określonym w projektowanej ustawie funkcjonariusza pełniącego służbę na stanowisku nauczyciela akademickiego, który z uwagi na zadania i obowiązki oraz przynależność służbową, powinien podlegać odpowiedzialności dyscyplinarnej i ocenie zarówno jako funkcjonariusz, jak i jako nauczyciel akademicki.

27. W art. 450 projektu zachowano dotychczasowe rozwiązanie polegające na tym, że minister nadzorujący uczelnie może przyznać nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w uczelni służb państwowych nagrodę. Konstrukcji tej nie zastosowano natomiast w stosunku do stypendiów przyznawanych studentom za wybitne osiągnięcia. W tym przypadku minister nadzorujący uczelnie będzie tylko opiniował zasady przyznawania stypendium przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego studentom uczelni służb państwowych. Jednocześnie w uzasadnieniu do projektu wskazano, iż przewiduje się, że każdy z nadzorujących uczelnie ministrów będzie przekazywał środki na fundusz stypendialny, z przeznaczeniem na stypendia ministra, dla nadzorowanych uczelni. W uzasadnieniu nie wskazano celu, jaki przyświeca wprowadzanej regulacji, która jest inna niż w obecnie obowiązujących przepisach, gdzie minister nadzorujący uczelnie służb państwowych sam przyznaje zarówno nagrody dla nauczycieli akademickich, jak i stypendia za wybitne osiągnięcia dla studentów uczelni służb państwowych. Proponowana regulacja wymaga albo dodatkowego wyjaśnienia ze strony Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, albo rozważenia utrzymania obecnie obowiązujących rozwiązań w zakresie stypendiów dla studentów.

Wydaje się, iż kryteria przydzielania nagród dla nauczycieli akademickich, o których mowa w art. 450 projektu, powinny być jednolite dla wszystkich nauczycieli, niezależnie od rodzaju uczelni, tak jak ma to miejsce w obecnie obowiązujących przepisach w tym zakresie.

28. W art. 453 ust. 7 projektu proponuję nadać brzmienie: „7. Zadanie, o którym mowa w ust. 6, wykonują funkcjonariusze służb państwowych lub eksperci posiadający dorobek w zakresie tego zadania.”.

Art. 453 ust. 6 projektu stanowiący o realizacji zadania zleconego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych uczelni służb państwowych związanego z działaniem uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby, jeżeli zadanie to jest niezbędne ze względu na potrzeby bezpieczeństwa publicznego, ochronę ludności lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych mówi wprost o zadaniach, które mogą być wykonywane zarówno przez funkcjonariuszy służby państwowej, ale także przez ekspertów cywilnych (w szczególności w zakresie ochrony ludności i zobowiązań międzynarodowych). Art. 453 ust. 7 projektu uniemożliwia wykonywanie tych zadań przez pracowników uczelni niebędących funkcjonariuszami – stąd proponowana zamiana.

Ponadto pragnę zauważyć, że projekt jest niedopracowany i wiele jego artykułów jest niezrozumiałych. Dotyczy to w szczególności tych artykułów, w których jest zawarte odwołanie do innej jednostki redakcyjnej. W każdym miejscu, gdzie taka jednostka została przywołana, wstawiono nie tylko numer artykułu, ale i jego treść. Jeśli miał być to tylko zabieg na potrzeby zrozumienia odwołań, to jest on nieczytelny, gdyż wobec nieużycia nawiasów, czy kursywy, w wielu miejscach trudno się zorientować gdzie kończy się przywołanie jednostki do której dany artykuł się odwołuje, a gdzie rozpoczyna się dalszy ciąg właściwego artykułu, w szczególności w przypadku tych artykułów, w których jest zawartych kilka odwołań. Powyższe dotyczy: art. 8 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 16. Ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 5, art. 21 ust. 6, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 4, art. 25 ust. 1, ust. 5, art. 26 ust. 2, art. 27, art. 28 ust. 2, art. 31 ust. 4, ust. 5, art. 33, art. 36 ust. 4, art. 39 ust. 4, ust. 5, art. 41 ust. 7, ust. 8, ust. 9, art. 42 ust. 2, ust. 4, art. 45 ust. 2, art. 46 ust. 2, ust. 4 pkt 4, art. 48 ust. 4, art. 50 ust. 2, ust. 5, ust. 5 pkt 4 i 5, ust. 9, art. 51 ust. 3, ust. 6, art. 55 ust. 4, art. 56 ust. 2, art. 59 ust. 3, ust. 5, art. 60 ust. 1 pkt 1 lit a, lit. e, lit. f, ust. 2, ust. 3, art. 61 ust. 1 pkt 3, pkt 5, ust. 2, art. 62 ust. 2, ust. 4, art. 63 ust. 2, ust. 3, art. 64 ust. 2, art. 71 ust. 2, art. 74 ust. 3, 4, 5, art. 75 ust. 3 i 4, art. 81 ust. 5, art. 84 ust. 4, art. 85, art. 86, art. 92, art. 94 ust. 1 pkt 2, ust. 2, 3, 5, art. 97 ust. 3, art. 98, art. 99, art. 100, art. 101, art. 103, art. 104, art. 108 ust. 3 i ust. 4, art. 109 ust. 4 pkt 3, art. 114 ust. 3, ust. 7, art. 120 pkt 4, art. 123 ust. 3 pkt 1 i pkt 2, art. 124 ust. 3 i 4, art. 126, art. 127, art. 128, art. 129, art. 130, art. 131, art. 132, art. 135 ust. 5 i 6, art. 136 ust. 4, art. 140, art. 142,

art. 147, art. 148, art. 149 ust. 5, art. 152 ust. 4, ust. 7, art. 154, art. 157 ust. 2 i 4, art. 158, art. 160 ust. 2, art. 162 ust. 2, 3, 4, 5, art. 163 ust. 3, art. 165, art. 167 ust. 3, ust. 4, ust. 7, art. 169, art. 172 ust. 5, art. 174, art. 178, art. 179, art. 181, art. 183, art. 184, art. 185, art. 186, art. 187, art. 188, art. 193, art. 194, art. 195, art. 200, art. 201, art. 203, art. 204, art. 205, art. 206, art. 207, art. 208, art. 211, art. 214, art. 215, art. 216, art. 217, art. 219, art. 220, art. 222, art. 223 ust. 4, art. 224, art. 226, art. 228 ust. 1 pkt 6, art. 233, art. 236 ust. 7, art. 238, art. 239, art. 240, art. 241, art. 243, art. 248, art. 249, art. 258, art. 260, art. 262, art. 267, art. 269, art. 271, art. 272, art. 273, art. 274, art. 277, art. 278, art. 280, art. 282 ust. 5, art. 283, art. 284, art. 288, art. 290, art. 291, art. 293, art. 294, art. 295, art. 296, art. 305, art. 306, art. 308, art. 310, art. 311, art. 319, art. 321, art. 322, art. 333, art. 324, art. 328, art. 337, art. 341, art. 342, art. 343, art. 344, art. 346, art. 347, art. 348, art. 350, art. 351, art. 352, art. 354, art. 356, art. 358, art. 359, art. 360, art. 361, art. 362, art. 363, art. 364, art. 367, art. 368, art. 369, art. 374, art. 375, art. 376, art. 377, art. 378, art. 380, art. 381, art. 383, art. 384, art. 386, art. 387, art. 389, art. 390, art. 391, art. 392, art. 393, art. 396, art. 398, art. 399, art. 403, art. 404, art. 405, art. 406, art. 407, art. 408, art. 409, art. 410, art. 411, art. 414, art. 415, art. 417, art. 418, art. 420, art. 412, art. 423, art. 424, art. 425, art. 429, art. 431, art. 432, art. 435, art. 436, art. 438, art. 440, art. 443, art. 445, art. 446, art. 450, art. 451, art. 452, art. 453, art. 455. W związku z tym trudno jest w ogóle formułować do nich uwagi, jako że nie jest pewnym jaka miała być ich właściwa treść.

Odnosząc się do projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce zgłaszam następujące propozycje:

1. Proponuję w art. 10 projektu zmianom dotyczącym ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1782, z późn. zm.) nadać brzmienie:

„1) w art. 4 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Organizację i zakres działania Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie jako szkoły wyższej, tryb wyznaczania i odwoływania rektora i zastępcy rektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby oraz tryb powierzania funkcji kierowniczych policjantom pełniącym służbę na stanowiskach nauczycieli akademickich reguluje ustawa z ... – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.”;

2) w art. 110 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Komendant Główny Policji przyznaje nagrody roczne Komendantowi CBŚP, komendantom wojewódzkim Policji (Komendantowi Stołecznemu Policji), komendantom szkół policyjnych i ich zastępcom oraz rektorowi Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie i jego zastępcy.”.

Proponowane zmiany mają na celu umożliwienie Komendantowi Rektorowi Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie powołania policjantów do pełnienia funkcji kierowniczych w uczelni i odwołania ich w drodze decyzji, nie stanowiącej aktu mianowania na stanowisko. Osoby takie, będąc na stanowisku nauczyciela akademickiego, kierowałyby jednostkami organizacyjnymi uczelni właściwymi w zakresie działalności naukowej, badawczej i dydaktycznej (obecnie wydziały, a w ramach wydziałów: instytuty, zakłady i studia) na podstawie decyzji Komendanta Rektora o powierzeniu funkcji kierowniczej dziekana, dyrektora instytutu, kierownika zakładu i kierownika studium.

2. Proponuję wprowadzić zmiany polegające na skorygowaniu przywołań zawartych w art. 16 projektu wprowadzającym zmiany do ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, gdzie w art. 4a ust. 11 pkt 2 i art. 11j ust. 17 pkt 2 został przywołany art. 382 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a tymczasem powinien zostać przywołany art. 396 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

3. Art. 17 projektu dotyczącego zmian w *ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, z późn. zm.) proponuję nadać brzmienie:

„1) w art. 10 w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) uzgadnianie opracowanych i przekazanych przez komendantów szkół Państwowej Straży Pożarnej programów studiów lub programów nauczania dla zawodów inżynier pożarnictwa i technik pożarnictwa oraz programów studiów podyplomowych w zakresie przeszkolenia zawodowego;”;

2) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizację i zakres działania Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie jako szkoły wyższej oraz tryb wyznaczania i odwoływania rektora, i zastępcy rektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby oraz tryb powierzania funkcji kierowniczych strażakom pełniącym służbę na stanowiskach nauczycieli akademickich reguluje ustawa z ... – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. ...)”.

3) w art. 35:

a) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Strażak pełniący służbę na stanowisku nauczyciela akademickiego obowiązuje zadaniowy system czasu służby. Wymiar zajęć dydaktycznych oraz zasady prowadzenia zajęć dydaktycznych w godzinach ponadwymiarowych reguluje ustawa z ... – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. ...)”.

b) dodaje ust. 13 w brzmieniu:

„13. Strażak pełniący służbę na stanowisku nauczyciela akademickiego może być wyznaczony do pełnienia, w dowolnym czasie, dyżuru trwającego nie dłużej niż 24 godziny, po którym następują 24 godziny wolne od służby.”;

4) w art. 71e po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Strażakowi pełniącemu służbę na stanowisku nauczyciela akademickiego do urlopów, o których mowa w art. 71 i art. 71a, nie wlicza się dni, które są dniami wolnymi od służby w codziennym rozkładzie czasu służby.”.

5) w art. 87 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) dodatek funkcyjny za pełnienie funkcji, o których mowa w art. 17 ust. 1.”;

6) w art. 93 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, o których mowa w art. 35 ust. 12;”;

7) po art. 97c dodaje się art. 97d w brzmieniu:

„97d. Strażakom pełniącym służbę na stanowiskach nauczycieli akademickich przysługuje wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, o których mowa w art. 35 ust. 12, w wysokości i na warunkach określonych dla nauczycieli akademickich w ustawie z ... – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. ...)”.

Konieczność wprowadzenia przedmiotowych zmian wynika ze zmian proponowanych w *ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*. Celem zaproponowanych przepisów jest przede wszystkim ustalenie dla funkcjonariuszy realizujących zadania badawcze i dydaktyczne stanowisk nauczycieli akademickich określonych w *ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

4. Proponuję uzupełnić art. 33 projektu o zmianę art. 26 ust. 7 pkt 5 i 6 *ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia* w brzmieniu:

„5. Zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego lub kursu umiejętności zawodowych potwierdzających, przygotowanie teoretyczne i praktyczne w zakresie wyszkolenia strzeleckiego, samoobrony, technik interwencyjnych oraz znajomości przepisów prawa związanych

z wykonywaniem ochrony osób i mienia, zrealizowanych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169) oraz realizowanych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949).

6. Zaświadczenia o ukończeniu innych kursów potwierdzających przygotowanie teoretyczne i praktyczne, w zakresie wykszolenia strzeleckiego, samoobrony, technik interwencyjnych oraz znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaniem ochrony osób i mienia przeprowadzonych przez publiczne i niepubliczne placówki ośrodki zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty oraz prowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.”.

Wiąże się to ze zmianą ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1432, z późn. zm.) dokonaną ustawą z dnia 14 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60), zgodnie z którą od dnia 1 września 2017 r. zaświadczenia o ukończeniu kursów prowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 68a ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, z późn. zm.) i brakiem odpowiednich przepisów przejściowych. Obecnie te zaświadczenia nie mogą być uznawane w postępowaniu w sprawie wpisu na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej, a tym samym osoby, które je uzyskały nie mogą ubiegać się o wpis na tę listę.

5. Przedmiotowy projekt przewiduje m. in. wprowadzenie zmian w obrębie dwóch ustaw pozostających bezpośrednio w zakresie właściwości Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, tj. w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1836, z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. W art. 70 projektu zaproponowane zmiany w art. 69f ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mają charakter dostosowujący, inaczej niż te, które projektodawca planuje wprowadzić do ustawy o cudzoziemcach. Przepis art. 133 projektu przewiduje szereg zmian zarówno w przepisach ogólnych ustawy o cudzoziemcach, jak też w przepisach rozdziałów 6, 7 i 8 Działu V. Należy zatem zwrócić uwagę, iż część przepisów ustawy o cudzoziemcach podlegająca zmianom niniejszym projektem zostanie zmodyfikowana wskutek nowelizacji ustawy o cudzoziemcach, uchwalonej przez Sejm w dniu 27 października 2017 r., której planowane wejście w życie przewiduje się na początek 2018 r. Należy wskazać, że w ustawie o zmianie ustawy o cudzoziemcach w art. 1 pkt 49 lit. b, z przepisu art. 144 ust. 2 zostanie wykreślony wymóg, aby kurs przygotowawczy do podjęcia nauki na studiach prowadzony był w języku polskim. Tymczasem art. 133 pkt 3 lit. b projektu proponuje nowe brzmienie tego przepisu jednakże bez uwzględnienia zmiany w zakresie wyżej wskazanym. Z racji tego, że przepis art. 133 projektu miałby wejść w życie z dniem 1 października 2018 r., a zatem niewątpliwie później niż odpowiedni przepis zmieniający art. 144 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, zasadne jest wykreślenie z art. 133 ust. 1 pkt 3 lit. b słów „w języku polskim”. Należy wskazać, że na mocy art. 1 pkt 51 projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach uchyla się art. 146 ustawy o cudzoziemcach. Delegacja ustawowa do określenia wzoru zaświadczenia jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów – z uchylonego art. 146 – zostanie ustanowiona w nowym art. 148a ust. 2 ustawy o cudzoziemcach (w art. 1 pkt 52). Tymczasem projektodawca w art. 133 pkt 5 projektu uchylonemu art. 146 ustawy o cudzoziemcach nadaje nowe brzmienie. Powyższe wymaga uspoźnienia.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, że na mocy projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach do ustawy o cudzoziemcach zostaną wprowadzone zmiany, które nie będą koherentne z przepisami projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Chodzi tu o nowe brzmienie art. 145 ust. 1 i 2, który to przepis nadal będzie się odwoływać chociażby do pojęcia „studiów doktoranckich”, które mają zostać

zastąpione „szkołami doktorskimi”, czy nowy art. 145 ust. 4 *ustawy o cudzoziemcach*, który będzie odwoływał się do pojęcia „studiów trzeciego stopnia”. Należy także nadmienić, że w art. 133 pkt 6 lit. a projektu organem właściwym w sprawie powinien być minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, a nie minister właściwy do spraw nauki. Powyższe ma bezpośredni związek z utworzeniem nowego działu administracji rządowej „szkolnictwo wyższe i nauka” na mocy art. 35 projektu (art. 26 *ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej* (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, z późn. zm.) otrzymał nowe brzmienie, zaś art. 18 został uchylony).

W dalszej kolejności należy zwrócić uwagę, że w związku ze zmianami dostosowującymi brzmienie odpowiednich przepisów *ustawy o cudzoziemcach* do brzmienia przepisów zawartych w projekcie *ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, pojawia się pewien problem intertemporalny. Jak już bowiem wskazano projektowana *ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* miałyby wejść w życie w dniu 1 października 2018 r. (art. 318 projektu). Zmiana podstawowa, która dotyczy brzmienia poszczególnych przepisów *ustawy o cudzoziemcach*, polega na wyeliminowaniu odwoływania się do pojęć „studiów doktoranckich” oraz „studiów trzeciego stopnia”, albowiem, zgodnie z nowoprojektowanymi przepisami, kształcenie doktorantów ma odbywać się w „szkole doktorskiej”, która będzie zorganizowaną formą kształcenia doktorantów w co najmniej 2 dyscyplinach (art. 193 ust. 1 i 2 projektu *ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*). Jednocześnie jednak art. 265 ust. 1 projektu ustanawia podstawę do prowadzenia studiów doktoranckich rozpoczętych przed rokiem akademickim 2019/2020 na zasadach dotychczasowych, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r. Przepisy zawarte w projekcie *ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* dotyczące szkół doktorskich mają wejść w życie dopiero dnia 1 października 2019 r., a zatem rok po dacie wejścia w życie zasadniczej części przepisów tej ustawy (art. 1 pkt 3 projektu). Regulaminy szkół doktorskich również powinny być uchwalone w czasie umożliwiającym ich wejście w życie od dnia 1 października 2019 r. (art. 277 projektu). Z powyższego wynika, że zmiany w *ustawie o cudzoziemcach*, które mają na celu odzwierciedlenie ustanowienia nowej formy kształcenia doktorantów, jako te, które miałyby wejść w życie już dnia 1 października 2018 r. są przedwczesne, albowiem powinny wejść w życie od dnia 1 października 2019 r. Równocześnie, należy mieć na uwadze, że w okresie od dnia 1 października 2019 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. będą również prowadzone studia doktoranckie, rozpoczęte przed tą datą. Usunięcie z *ustawy o cudzoziemcach* odwołań do pojęcia „studiów doktoranckich”, czy „studiów trzeciego stopnia” w warunkach jednoczesnej możliwości odbywania takich studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pozbawi cudzoziemców je odbywających możliwości uzyskania zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 144 ust. 1 *ustawy o cudzoziemcach*. Wydaje się zatem konieczne podjęcie działań polegających na zmianie projektu, po pierwsze kierunku odłożenia w czasie daty wejścia w życie przepisów zmieniających te przepisy *ustawy o cudzoziemcach*, które pozostają w bezpośrednim związku z powstaniem nowej formy kształcenia doktorantów, albo w kierunku uwzględnienia w tych przepisach równolegle funkcjonujących studiów doktoranckich na zasadach dotychczasowych, tj. sprzed dnia 1 października 2019 r. Przykładowo pojęcie „studiów doktoranckich” i „szkół doktorskich” mogłyby funkcjonować w *ustawie o cudzoziemcach* równolegle.

6. Proponuję rozważyć możliwość dodania w art. 82 pkt 4 lit. a zmieniającym art. 66 ust. 1 pkt 20 *ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938) po wyrazie „studentów” wyrazów „i osoby, którym przysługują prawa studentów”. Należy bowiem zauważyć, że Kościół Katolicki w Rzeczypospolitej Polskiej wielokrotnie postulował wprowadzenie zmian w *ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* poprzez zrównanie alumnów (studentów, kleryków) wyższych seminariów duchownych i teologicznych ze studentami.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 66 ust. 1 pkt 20 i 21 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego podlegają m.in. studenci i uczestnicy studiów doktoranckich niepodlegający obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu i alumni wyższych seminariów duchownych i teologicznych. Jednocześnie zgodnie z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych status członka rodziny osoby ubezpieczonej oraz status członka rodziny będącego osobą uprawnioną do świadczeń opieki zdrowotnej na podstawie przepisów o koordynacji zwalnia z obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego m.in. studentów i uczestników studiów doktoranckich niepodlegających obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu. Należy także zauważyć, że zgodnie z art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych składki na ubezpieczenie zdrowotne duchownych oraz alumnów wyższych seminariów duchownych i teologicznych, postulików, nowicjuszy i juniorystów oraz ich odpowiedników, z wyłączeniem osób duchownych będących podatnikami podatku dochodowego od osób fizycznych lub zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób duchownych, są finansowane z Funduszu Kościelnego.

Zdaniem Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej alumni wyższych seminariów duchownych i teologicznych powinni zostać zwolnieni z obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego jako zrównani w prawach ze studentami. Zgodnie bowiem z § 5 umowy z dnia 1 lipca 1999 r. między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Konferencją Episkopatu Polski w sprawie statusu prawnego szkół wyższych zakładanych i prowadzonych przez Kościół Katolicki, w tym uniwersytetów, odrębnych wydziałów i wyższych seminariów duchownych, oraz w sprawie trybu i zakresu uznawania przez Państwo stopni i tytułów nadawanych przez te szkoły wyższe ogłoszoną w *Obwieszczeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 29 lipca 1999 r. o wykonaniu Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską* (Dz. U. poz. 727), studentom kościelnych szkół wyższych przysługują prawa studentów uczelni utworzonych na podstawie ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym*. W celu objęcia alumnów wyższych seminariów duchownych i teologicznych zwolnieniem z obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego konieczne jest dokonanie odpowiednich zmian legislacyjnych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

Wprowadzenie postulowanych przez Kościół Katolicki w Rzeczypospolitej Polskiej zmian powinno zostać jednak poprzedzone przeprowadzeniem stosownych konsultacji, między innymi, z Kościołem Katolickim w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ministerstwem Zdrowia.

7. W art. 96 projektu proponuję wprowadzić zmiany polegające na nadaniu art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania (Dz. U. z 2017 r. poz. 1407, z późn. zm.) brzmienia:

„c) dziecko do ukończenia przez nie 25. roku życia, uczące się w szkołach oraz kolegiach pracowników służb społecznych, o których mowa w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60, 949 i 1292), a także w uczelniach w rozumieniu ustawy z dnia ... – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. ...) oraz uczelniach i wyższych seminariach duchownych, prowadzonych przez Kościół Katolicki, inne kościoły i inne związki wyznaniowe na podstawie przepisów umów międzynarodowych i ustawy o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisów ustaw o stosunku państwa do innych kościołów i innych związków wyznaniowych,”

Proponowane zmiany wynikają z faktu, że kwestie związane z prowadzeniem kościelnych i teologicznych szkół wyższych uregulowane są w *umowie międzynarodowej – Konkordacie między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską podpisanym w Warszawie dnia 28 lipca 1993 r.* (Dz. U. z 1998 r. poz. 318), który zgodnie z *oświadczeniem rządowym z dnia 3 kwietnia 1998 r. w sprawie wymiany dokumentów*

ratyfikacyjnych Konkordatu między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską (Dz. U. z 1998 r. poz. 319), wszedł w życie dnia 25 kwietnia 1998 r. oraz w ustawach o stosunku Państwa do poszczególnych kościołów i innych związków wyznaniowych.

8. W art. 132 projektu proponuję wprowadzić zmiany polegające na nadaniu art. 7 ust. 1a pkt 3 *ustawy z dnia 27 września 2013 r. o pomocy państwa w nabyciu pierwszego mieszkania przez młodych ludzi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1184, 1413 i 60)* brzmienia:

„3) dzieci do ukończenia przez nie 25. roku życia, uczących się w szkołach oraz kolegiach pracowników służb społecznych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949), przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce lub przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie oraz szkołach wyższych i wyższych seminariach duchownych, prowadzonych przez Kościół Katolicki, inne kościoły i inne związki wyznaniowe na podstawie przepisów umów międzynarodowych i ustawy o stosunku państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisów ustaw o stosunku państwa do innych kościołów i innych związków wyznaniowych.”.

9. Proponuję wprowadzić odpowiednie przepisy przejściowe i dostosowujące, na podstawie których:

– minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie mógł uzupełnić akty wyznaczenia wydane wobec osób pełniących, w chwili wejścia w życie nowelizacji ustawy, służbę na stanowiskach rektora uczelni służb państwowych oraz prorektora właściwego do spraw realizacji zadań uczelni służb państwowych jako jednostek organizacyjnych właściwej służby, przez przyporządkowanie ich do jednej z grup, o których mowa w art. 121, oraz do jednego ze stanowisk, o których mowa w art. 123 ust. 1 lub określonych na podstawie art. 123 ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; takie rozwiązanie umożliwi zaliczenie do grona nauczycieli akademickich osób, które aktualnie zajmują przedmiotowe stanowiska;

– będzie możliwe przeniesienie funkcjonariuszy realizujących zadania dydaktyczne i naukowe na stanowiskach kierowniczych (obecnie jednostek organizacyjnych wydziałów – katedr, zakładów, pracowni) na stanowiska nauczycieli akademickich, o których mowa w art. 123 ust. 1 i 3 projektowanej ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; konieczne jest przy tym rozwiązanie kwestii zachowania dotychczasowego uposażenia przez funkcjonariuszy, w przypadku gdy stanowisko nauczyciela akademickiego jest zaszeregowane do niższej grupy niż zajmowane dotychczas stanowisko kierownicze, a także ewentualnego wykluczenia prawa do dodatku funkcyjnego z tytułu powierzenia funkcji w przypadku zachowania prawa do dotychczasowego uposażenia.

Jednocześnie mając na względzie okoliczność, że projektowana regulacja przewiduje między innymi wprowadzenie zmian o charakterze dostosowującym *w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1169, z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 16 marca 2000 r. o Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (Dz. U. poz. 440 oraz z 2014 r. poz. 477)*, należałoby rozważyć skonsultowanie projektów co najmniej z Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski i Polską Radą Ekumeniczną oraz Aliansem Ewangelicznym w Rzeczypospolitej Polskiej. Niektóre Kościoły zrzeszone w dwóch ostatnich organizacjach międzykościelnych kształcą swoich członków w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Ponadto w związku z faktem, że projektowana regulacja będzie dotyczyć kościelnych i teologicznych szkół wyższych należy rozważyć skonsultowanie jej dodatkowo z innymi niż wyżej wymienione Kościołami prowadzącymi studia w szkołach kościelnych i teologicznych, tzn. między innymi z Kościołem

Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej prowadzącym studia w Wyższej Szkole Teologiczno-Humanistycznej im. Michała Beliny-Czechowskiego w Podkowie Leśnej.

Z powierzenia

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

[Signature]
z up. Sebastian KAMALEK
Sekretarz Stanu